

G-8 / G-20 / OECD DOCUMENTS (VÝŇATKY)

- **Deklarace státníků skupiny G-8 z Lough Erne (18. června 2013):**
  - Bod 2: Státy by měly změnit pravidla, která umožňují společnostem přesouvat své zisky přes hranice, aby se vyhnuly daním, a nadnárodní společnosti by měly oznamovat daňovým úřadům, jaké daně ve které zemi platí.
  - Bod 3: Společnosti by měly vědět, kdo je jejich skutečným vlastníkem, a daňové úřady a veřejné orgány by měly mít snadný přístup k těmto informacím.
- **Projekt G-20 / OECD: Oslabování daňové základny a přesouvání zisků (BEPS) (2014 - doposud)**
  - Akční plán zahrnuje 15 bodů, které by měly členské země skupiny G-20 přijmout během roku 2015. Prvních sedm bodů tohoto plánu bylo diskutováno leadery zemí skupiny G-20 na zasedání v Austrálii 15. a 16. listopadu 2014. Veřejné konzultace týkající se všech bodů akčního plánu budou probíhat do léta 2015. Po uzavření těchto konzultací budou vypracována doporučení, která budou poté projednána členskými zeměmi OECD, aby mohla být následně formálně přijata.
  - Bod 12 akčního plánu vyžaduje, aby daňoví poplatníci rozkryli své agresivní daňové plánování. Dále uvádí, že „hlavním problémem vymáhání pravidel týkajících se převodů v rámci skupiny společností je asymetričnost informací mezi daňovými poplatníky na straně jedné a finančními úřady jednotlivých zemí na straně druhé, která potenciálně podřívá zásadu provádění vnitroskupinových převodů za tržní ceny a dává prostor pro oslabování daňové základny a přesouvání zisků“.
  - Bod 13 akčního plánu požaduje vytvoření pravidel, které by „zahrnovaly požadavek, aby nadnárodní společnosti poskytovaly úřadům všech dotčených zemí informace o rozprostření svých globálních zisků, ekonomických aktivit a odváděných daní ze zisků na základě jednotného dokumentu“.
- **Ekonomické studie OECD, Spojené státy americké (červen 2014)**
  - Podle odhadů dat OECD suma finančních prostředků držená v offshorových společnostech dosahuje 1.9 bilionu amerických dolarů.
- **OECD: V kuloárech korporací: Využívání společností pro nekalé účely (2011)**
  - Téměř všechny hospodářské trestné činy zahrnují zneužití společností.
- **OECD: Řešení problému agresivního daňového plánování prostřednictvím zvýšení transparentnosti a zveřejňování informací – Zpráva o opatřeních na podporu transparentnosti (2011)**
  - Zveřejňování informací pomáhá vyplnit mezeru mezi okamžikem, kdy je agresivní daňové schéma vytvořeno, a okamžikem, kdy je odhaleno finančními úřady. Povinné včasné zveřejňování příslušných informací se ukázalo být efektivním nástrojem schopným poskytnout úřadům včasné, relevantní a dostatečně podrobné informace o agresivních daňových praktikách, které umožnilo přijetí účinných individuálních i obecných daňových opatření.
  - Ač audity zůstávají klíčovým zdrojem informací, trpí řadou nedostatků týkajících se jejich schopnosti odhalovat schémata agresivního daňového plánování. Audity například (i) nemusí být schopné odhalit praktiky agresivního daňového plánování zvláště v případě vysoce komplexních

mezinárodních schémat, jež využívají nesrovnalosti v kvalifikaci určitých entit či produktů podle daňových řádů jednotlivých zemí (důvodem je přílišná složitost těchto schémat, nejasnosti použití norem příslušného právního řádu na komplexní schéma či nedostatečná znalost pravidel právních řádů jiných zemí); (ii) od okamžiku, kdy se na základě provedení tradičního auditu podaří odhalit praxi agresivního daňového plánování, mezi vytvořením, rozšířením a použitím této praxe na straně jedné, a jejím odhalením pomocí tradičního auditu na straně druhé, uplyne zpravidla velmi dlouhá doba; (iii) nemusí být schopné poskytnout dostatečné množství relevantních informací k určení, zda odhalená agresivní daňová praxe je izolovaným problémem nebo součástí širší strategie.

- Zkušenost z několika zemí ukazuje, že tradiční audity nejsou dostatečným prostředkem k získání informací ohledně agresivních daňových praktik. [...] Tradiční audity nemusejí být dostatečně efektivním způsobem k získání včasných, relevantních a dostatečně komplexních údajů ohledně agresivního daňového plánování a kvůli tomu nemusejí být vhodným výchozím bodem pro následná konkrétní opatření finančních úřadů či pro stanovení východisek obecné daňové politiky. [...] V důsledku nedostatků vykazovaných tradičními audity se některé státy rozhodly přijmout doprovodná opatření požadující zveřejňování informací a vyšší transparentnost, aby byly schopny odhalovat používané agresivní daňové praktiky.
- Jakékoli účinné opatření proti praktikám agresivního daňového plánování se neobejde bez předchozího shromáždění komplexních a časové i věcně relevantních informací. Včasný přístup k takovým informacím umožňuje finančním úřadům lépe zhodnotit rizika a efektivněji využít zdroje, díky čemuž lze celkově dosáhnout vyšší míry dodržování daňových předpisů poplatníky.
- **OECD: Zpráva o využívání ztrát v rámci skupin společností na základě agresivního daňového plánování (2011)**
  - Kromě odebrání či omezování daňových zvýhodnění používají státy řadu dalších strategií, jak odradit daňové poplatníky od využívání agresivního daňového plánování. Přestože primárním účelem ohlašovacích povinností je poskytnout finančním úřadům příslušné informace, povinnost zveřejňovat určité informace rovněž ovlivňuje rozhodování daňového poplatníka ohledně toho, zda bude využívat prostředky agresivního daňového plánování či nikoli. Zveřejňování dokumentů, notifikace a širší informační strategie směrem k transparentnosti jsou účinným nástrojem pro ovlivnění chování daňových poplatníků.
- **OECD: Korupce ve veřejných zakázkách: Metody, účastníci a protipatření (2007)**
  - „Praní špinavých peněz je často spojeno s korupcí a úplatky. Často jsou vytvářeny tajné fondy za účelem shromažďování a rozdělování někdy ohromných sum peněz, které jsou nutné pro účast v korupčních praktikách. [...] Sofistikovanější metody využívají bankovní účty zpravidla v zahraničí, nejlépe v tzv. offshorových zemích, které umožňují vedení netransparentních účtů a zajišťují anonymitu konečným vlastníkům. [...] Tyto skryté fondy, obsahující často ohromné prostředky, financují šedou ekonomiku“.
  - Samotný fakt, že jednoduché obchodní transakce jsou prováděny přes fiktivní společnosti v daňových rájích, které jsou do těchto transakcí přidávány jako prostředníci, může být indicií, že nákupní ceny mohou být nadsazeny a prodejní ceny sníženy, aby takto vytvořený rozdíl mohl být využit k neoprávněnému obohacení vlastníka takové firmy či použit na úplatky.
  - Koluzní jednání spočívá ve společném úsilí soutěžících dodavatelů maximalizovat svůj zisk. Ke koluzi v soutěžích o veřejné zakázky může docházet u domácích i zahraničních dodavatelů a může či nemusí být doprovázeno korupcí. Nejčastějším příkladem koluzního jednání při soutěžích o veřejné zakázky jsou pletichy, kdy se soutěžící firmy domluví, jaké nabídky podají, aby si cenově nekonkurovaly. Alternativně se firmy mohou předem dohodnout, která podá

nejnižší nabídku, a rozparcelovat si soutěže o zakázky v určitém oboru, při kterých se vzájemně podporují podle dohodnutého scénáře. Krom toho může být část zakázky subkontrahována neúspěšné firmě jako forma kompenzace.

- **OECD, Repertoár mechanismů, jak zakrýt korupci při zadávání veřejných zakázek z publikace Boj proti korupci a podpora transparentnosti v soutěžích o veřejné zakázky, J.-P., Ehlermann-Cache, N. (2005)**
- V daňovém ráji je možné rychle vytvořit i nechat zaniknout právnické osoby nebo obdobné struktury, jejichž skuteční vlastníci jsou neznámí, tzv. skořápkové společnosti (v ang. „shell companies“). Tyto skořápkové společnosti a daňové ráje jsou proto používány jako prostředky k provádění výše popsaných praktik v naprosté tajnosti a beztrestnosti.
- **OECD: Veřejná politika a behaviorální ekonomie, Lunn, P. (2014)**
- Zásahy založené na behaviorálním přístupu se spíše snaží pomáhat než zakazovat v duchu myšlenky, že cílem veřejné politiky je podporovat chování, jež vede k pozitivním výsledkům. [...] Behaviorální ekonomie ovlivňuje veřejnou politiku v řadě zemí OECD, ale nejvíce ve Velké Británii a spojených státech amerických. [...] V ostatních zemích je využívání poznatků behaviorální ekonomie stále častější v řadě oblastí, zvláště při regulaci penzijních systémů, v oblasti daňové a spotřebitelské politiky. Rovněž Evropská komise se zapojila do několika behaviorálně ekonomických iniciativ.